

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-23C/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118205853
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Saxová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1118205853.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Saxovou v sporovej veci žalobcu: P. Š. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. X, XXX XX W., zast. JUDr. Zuzanou Trnkovou, advokátkou so sídlom Gazdovský rad 38/43, 931 01 Šamorín, proti žalovanému: HC Nové Zámky s.r.o., IČO: 46087851, Svetlá 8, 811 02 Bratislava, zast. Mgr. Ladislavom Polomom, advokátom so sídlom Turecká 24, 940 01 Nové Zámky, o zaplatenie 6.000 eur a o vzájomnej žalobe, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 6.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.000 eur od 23. 09. 2017 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 3.000 eur od 13. 10. 2017 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti príslušenstva žalobu zamietá.

III. Vzájomnú žalobu zamietá.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania o žalobe v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29. 03. 2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 6.000 eur a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 20. 12. 2016 bola medzi sporovými stranami uzatvorená Zmluva o vykonávaní trénerskej činnosti č. 2016.12.19, na základe ktorej žalobca pôsobil u žalovaného ako tréner pre družstvo seniorov pôsobiace v slovenskej lige. V čl. II. ods. 1 zmluvy mali dohodnúť odmenu trénera vo výške 3.000 eur mesačne bez DPH. Po vzájomných nezhodách sa zmluvné strany spoločne rozhodli predčasne ukončiť platnosť zmluvy. Žalovaný tak urobil formou jednostranného odstúpenia od zmluvy z 20. 09. 2017 s tým, že sa súčasne zaviazal uhradiť všetky nevyrovnané záväzky vzniknuté do 20. 09. 2017, a to najneskôr do 20 dní od doručenia faktúry. Jednalo sa o zmluvný záväzok za mesiac august 2017 vo výške 3.000 eur a za september 2017 vo výške 3.000 eur. Nakoľko žalobca podpisom potvrdil tento dokument, nešlo o jednostranné odstúpenie od zmluvy, ale o vzájomnú dohodu oboch zmluvných strán. Na základe čl. II. ods. 4 zmluvy o výkone trénerskej činnosti a uznania záväzku žalovaným vyplývajúceho z jednostranného odstúpenia od zmluvy, žalobca

vystavil faktúru č. 2017/4 za služby vykonané pre žalovaného v mesiaci august 2017 znejúcu na sumu 3.000 eur bez DPH s dátumom splatnosti 22. 09. 2017 a faktúru č. 2017/5 za služby vykonané v mesiaci september 2017 znejúcu na sumu 3.000 eur bez DPH s dátumom splatnosti 12. 10. 2017. Žalovaný si povinnosť uhradiť predmetné faktúry nesplnil ani na základe predžalobnej výzvy zo dňa 01. 12. 2017.

3. Súd návrhu vyhovel a vo veci vydal dňa 21. 05. 2018 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor dôvodiac tým, že pohľadávka žalobcu zanikla v dôsledku jednostranného započítania pohľadávky žalovaného. Potvrdil existenciu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami na základe zmluvy zo dňa 20. 12. 2016, ako aj jednostranného odstúpenia od zmluvy žalovaným, na základe ktorého zmluvný záväzok skončil k 20. 09. 2017 a skutočnosť, že v písomnom odstúpení sa žalovaný zaviazal uhradiť nevyrovnaný záväzok do 20. 09. 2017 za mesiace august a september 2017 spolu v žalovanej výške 6.000 eur. Tieto skutočnosti nikdy nespochybňoval a nikdy sa nevyhýbal plneniu svojich povinností. Žalovaný akceptoval požiadavku žalobcu nezverejňovať a nekomentovať spôsob skončenia zmluvy. V ďalšom uviedol, že dňa 22. 09. 2017 denník Šport uverejnil rozhovor so žalobcom pod názvom "Netrénoval som profesionálny klub", v ktorom žalobca rozšíril o žalovanom tvrdenia nezakladajúce sa na pravde, zavádzajúce a účelové, a ktoré boli nielen zneužitím jeho dôvery voči žalobcovi, ale aj účelovou a nepravdivou interpretáciou skutočností. Obsah rozhovoru je podľa neho nepochybne možné charakterizovať ako porušenie povinností z čl. III. zmluvy. Dôsledkom rozhovoru bolo poškodenie kreditu žalovaného, jeho dobrého mena a povesti v očiach laickej, fanúšikovskej a odbornej verejnosti. Priamym dôsledkom bol aj pokles návštevnosti na domácich súťažných zápasoch žalovaného, sťažená pozícia pri rokovaniach s potencionálnymi sponzormi, dokonca ich upustenie od už konkretizovaného zámeru žalovaného podporiť, poškodenie kreditu žalovaného v očiach existujúcich sponzorov a obchodných partnerov a v neposlednom rade aj sťažená pozícia žalovaného pri dojednávani a uzatváraní hráčskych zmlúv, nakoľko potencionálni hráči si pod vplyvom rozhovoru kládli vyššie finančné požiadavky. Bez pochybností je preto namieste konštatovať, že priamym dôsledkom nepravdivých a účelových tvrdení žalobcu vznikla žalovanému ujma. Tieto skutočnosti žalovaný oznámil žalobcovi vo výzve z 11. 10. 2017, ktorá mu bola doručená dňa 18. 10. 2017 a zároveň mu oznámil, že jeho vysoko neprofesionálne a neetické správanie považuje za nekalú súťaž, nakoľko je možné považovať ho za konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom (žalovanému). Konkrétne konanie žalobcu identifikoval ako zľahčovanie, t. j. konanie, ktorým súťažiteľ uvedie alebo rozširuje o pomeroch, výrobkoch, výkonoch iného súťažiteľa nepravdivé údaje spôsobilé mu privodiť ujmu. Upozornil ho tiež, že zľahčovaním je aj uvedenie a rozširovanie pravdivých údajov o pomeroch, výrobkoch alebo výkonoch iného súťažiteľa spôsobilých mu privodiť ujmu, a že jeho konanie zároveň považuje za zásah do dobrej povesti žalovaného ako právnickej osoby. V tejto súvislosti zdôraznil, že sa jedná o prísne objektívnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do názvu a dobrej povesti a v prípade vzniku škody v dôsledku takéhoto zásahu je poškodený oprávnený domáhať sa voči rušiteľovi aj jej náhrady. V intenciách uvedeného žalobcu dôrazne vyzval, aby sa bezodkladne zdržal akéhokoľvek konania porušujúceho alebo ohrozujúceho práva a právom chránené záujmy žalovaného a oznámil mu, že jeho protiprávnym konaním mu vznikla nemajetková ujma spočívajúca nielen v zásahu do jeho dobrej povesti, ale má aj negatívne majetkové dopady, ktoré ani zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia nebude môcť zvrátiť. Konanie žalobcu viedlo aj k vzniku škody, a preto žalobcu vyzval, aby sa zdržal akéhokoľvek konania porušujúceho alebo ohrozujúceho práva a právom chránené záujmy žalovaného, poskytol mu primerané zadosťučinenie vyjadrené v peniazoch a súčasne mu nahradil vzniknutú škodu v celkovej výške 7.000 eur v lehote 3 dní od obdržania výzvy. Nakoľko predmetnú pohľadávku žalobca v stanovenej lehote neuhradil, žalovaný ju podľa § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa § 358 až 364 Obchodného zákonníka jednostranným právnym úkonom zo dňa 25. 10. 2017 započítal voči pohľadávke žalobcu. V dôsledku účinkov zápočtu pohľadávka žalovaného zanikla v rozsahu 6.000 eur a pohľadávka žalobcu zanikla v celom rozsahu. Žalobca, ktorému bolo jednostranné započítanie pohľadávok zo strany žalobcu doručené dňa 09. 11. 2017, zostávajúcu časť pohľadávky vo výške 1.000 eur neuhradil, a to ani po opätovnej výzve na úhradu zostatku pohľadávky zo dňa 05. 12. 2017, ktorá mu bola doručená dňa 12. 12. 2017. Z uvedeného dôvodu si vzájomnou žalobou voči žalobcovi uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.000 eur od 10. 12. 2017 do zaplatenia a náhradu trov konania vrátane paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur.

4. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 27. 09. 2019 neuznal existenciu pohľadávky žalovaného uplatnenej vzájomnou žalobou a žiadal aby ju súd zamietol za súčasného uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 3.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy

3.000 eur od 23. 09. 2017 do zaplataenia, 3.000 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3.000 eur od 13. 10. 2017 do zaplataenia a povinnosť nahradiť vyčíslené trovy konania. Poukázal na to, že medzi sporovými stranami v čase poskytnutia rozhovoru neexistoval žiaden záväzkový právny vzťah v nadväznosti na čo za nedôvodnú označil tak pohľadávku žalovaného vo výške 7.000 eur, ako aj jednostranný zápočet. Uvedené oznámil aj žalobcovi listom zo dňa 20. 12. 2017. Namietal, že žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal výšku pohľadávky a ocenil ju sumou zrejme na pokrytie nákladov na vymáhanie pohľadávky. Za pozornosť stojí aj fakt, že žalovaný sa cíti byť poškodený na dobrej povesti, ale od žalobcu žiada iba finančnú satisfakciu a žalobca sa domnieva, že týmto konaním sa žalovaný len snaží vyhnúť svojej povinnosti zaplatiť dohodnutú odmenu. Mal za to, že zmluvne dohodnutá povinnosť dodržiavať mlčanlivosť zanikla skončením zmluvy. Žalobca navyše v článku nekomentoval spôsob skončenia zmluvy, ale dôvody, ktoré ho viedli k tomu, aby z klubu odišiel. Publikovaný rozhovor nebol autorizovaný a nadpis je dielom novinára. Žalobca v ňom iba diplomaticky opísal pomery, ktoré vládli v klube a vyhol sa témam fluktuácie hráčov, trénerov, obslužného personálu, neplatenia odmien atď. Uviedol, že majiteľ klubu sa vyhýbal jeho členom ako aj navrhovaným riešeniam, čo neprospievalo vzťahom v klube. Vyslovil názor, že poskytnutím rozhovoru nijako nepoškodil dobré meno klubu, keď klub si dobré meno poškodzoval sám. Žalovaný nemôže zaväzovať tretiu osobu stojacu mimo klubu k nejakému konaniu alebo nekonaniu, resp. mlčanlivosti, pokiaľ s ňou nemá písomnú dohodu alebo mu to priamo neurčuje právny predpis. Ku skutočnostiam ohľadom situácie v klube navrhol vypočítať ako svedkov hráčov U. S.M., P. I., asistenta trénera G. Č., kapitána H. Š. a brankára Q. O.Č.. Dodal, že podľa jeho informácií, klub figuruje minimálne v ďalších 4 súdnych sporoch vedených ohľadom nevyplatených odmien. Odmietol tvrdenie o nekalej súťaži, nakoľko zo samotnej definície hospodárskej a nekalej súťaže v § 44 Obchodného zákonníka vyplýva, že žalobca nie je súťažiteľom a jeho konanie nie je možné považovať za konanie v hospodárskej súťaži, a teda nemohol sa dopustiť nekalej súťaže.

5. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 16. 10. 2019 označil za účelovú argumentáciu žalobcu o tom, že pohľadávka, ktorú si jednostranne započítal, nemohla vzniknúť pre neexistenciu zmluvného záväzku v danom čase. Poukázal na právnu teóriu ohľadom nepravdivých skutkových tvrdení, neoprávnenej kritiky a neprimeraných hodnotiacich úsudkov v intenciách právnych záverov vyslovených v náleze ÚS SR zo dňa 18. 09. 2008, sp. zn. II. ÚS 211/08 a uznesení NS SR zo dňa 23. 09. 2009, sp. zn. 4Cdo/212/2007. Za nepravdivé označil aj tvrdenie žalobcu, že žalovaný od neho žiadal iba finančnú satisfakciu, nakoľko žalovaného dôrazne vyzval, aby sa zdržal akéhokoľvek konania porušujúceho alebo ohrozujúceho jeho práva a právom chránené záujmy a oznámil mu tiež, že jeho protiprávnym konaním mu vznikla nemajetková ujma, ktorá spočíva nielen v zásahu do dobrej povesti, ale má aj negatívne majetkové dopady. Pozornosti žalobcu ušlo, že žalovaný od neho požaduje poskytnutie primeraného zadosťučinenia vyjadreného v peniazoch a náhradu vzniknutej škody. Aj keď vzniknutá škoda výrazne presahuje požadovaných 7.000 eur, je výlučne na jeho rozhodnutí, v akej výške bude od žalobcu škodu požadovať. Uplatnená škoda vznikla upustením sponzorov od už konkretizovaného zámeru finančne podporiť žalovaného ako priamy dôsledok protiprávneho konania. Nie je možné sa podľa neho stotožniť ani s tvrdením žalobcu, že nie je súťažiteľ, a preto sa nemohol dopustiť nekalosúťažného konania. Žalobcom prezentovaný výklad pojmov súťažiteľ a nekalá súťaž treba podľa neho považovať za prekonaný. Pojem súťažiteľ v § 41 OBZ zákonodarca zaviedol ako legislatívnu skratku osôb, ktoré sa zúčastňujú na hospodárskej súťaži, aj keď nie sú podnikateľmi. Jedná sa o široké vymedzenie pojmu, ktorého cieľom je komplexná ochrana hospodárskej súťaže. Zo skutkového a právneho stavu veci je zrejmé, že žalobca aj žalovaný sú podnikateľmi pôsobiacimi v hospodárskej súťaži na tom istom trhu (súťažný ľadový hokej) a každý z nich rozvíja činnosť v záujme dosiahnutia svojho hospodárskeho prospechu. Zároveň je zjavná motivácia žalobcu skončenie svojho pôsobenia u žalovaného odôvodniť voči vonkajšiemu svetu príčinami iným ako jeho zlyhaním, čo by viedlo k sťaženiu jeho pôsobenia v hospodárskej súťaži, resp. k pôsobeniu za menej výhodných podmienok, t. j. k zníženiu jeho hospodárskeho prospechu. Konanie žalobcu tak možno jednoznačne vnímať ako konanie v hospodárskej súťaži a za potrebné preto označil skúmať, či došlo k naplneniu generálnej klauzuly v § 44 ods. 1 OBZ.

6. Uznesením zo dňa 12. 12. 2022, sp. zn. 23C/8/2018 súd pripustil zmenu žalobného návrhu, obsiahnutú v replike žalobcu a pozostávajúcu z rozšírenia žalobného nároku o príslušenstvo pohľadávky v podobe úrokov z omeškania. V zmysle pripustenej zmeny sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplataenia istiny vo výške 6.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 3.000 eur od 23. 09. 2017 do zaplataenia, 9,25 % ročne zo sumy 3.000 eur od 13. 10. 2017 do zaplataenia a náhrady trov konania.

7. Žalovaný na výzvu súdu, aby identifikoval konkrétne tvrdenia publikované v inkriminovanom článku, ktoré považuje za nepravdivé a zavádzajúce, príp. neprimerané hodnotiace úsudky a riadne špecifikoval nárok uplatnený vzájomnou žalobou reagoval podaním doručeným súdu dňa 19. 01. 2023, v ktorom za nepravdivé a zavádzajúce označil vyjadrenie žalobcu zdôraznené v nadpise článku, kde tvrdí "netrénoval som profesionálny klub" a v nadväznosti na ktoré v celom článku konzistentne spochybňuje profesionalitu žalovaného, ďalej, že "v klube žalovaného hráči nemali ani len letnú prípravu", a že, "v Nových Zámkoch sa hokej robí ako hobby len popri zamestnaní, je to len zábavka alebo hračka". Uvedol, že žalobca zrejme považuje investíciu žalovaného do profesionálneho športu vo výške 100.000 eur - 150.000 eur ročne za hobby alebo hračku, čo je scestné. Z celého článku je zrejme, že nedostatočné športové výsledky mužstva, za ktoré bol zodpovedný žalobca (vrátane letnej prípravy), sa snaží ospravedlniť neprofesionálnou vedenia žalovaného, čo nie je a nikdy nebola pravda. Žalobca svojim článkom vytvoril v očiach nielen športovej verejnosti, ale aj hráčov zdanie, že klub je len hračkou alebo zábavkou, v ktorej sa pracuje neprofesionálne a s týmito následkami a imidžom sa žalovaný boril viac ako 5 rokov, keď v prípade záujmu o hráča a/alebo funkcionára, tento musel preplatiť a presvedčiť, že žalobcom vytvorený imidž žalovaného je nepravdivý. Až po viac ako 5 rokoch od zverejnenia inkriminovaného článku začína byť žalovaný vnímaný ako profesionálny hokejový klub, a to zásluhou tvrdej hokejovej práce, ktorá sa prejavila v športových výsledkoch, keď bol opakovane lídrom slovenskej hokejovej Extraligy. Naopak žalobca na krátkej anabáze u žalovaného v profesionálnom hokeji na Slovensku už viac nepôsobil, čo je diametrálne odlišné od nepravdivých vyjadrení žalobcu. Na margo pohľadávky uplatnenej vzájomnou žalobou uvedol, že svojim konaním nikdy nemal a nemá v úmysle výrazným spôsobom postihnúť žalobcu v majetkovej sfére, a preto pri vyčíslení sumy 7.000 eur vychádzal len z náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku protiprávneho konania žalobcu (nepravdivých tvrdení vyslovených na adresu žalovaného). Skutkovo škodový nárok odôvodnil tým, že v priebehu mesiaca september 2017 rokovo a predbežne dohodol finančnú podporu klubu žalovaného, a to konkrétne so spoločnosťou NZES energy s.r.o. vo výške 4.000 eur a so spoločnosťou VÚMZ, s.r.o. vo výške 3.000 eur počas hokejovej sezóny 2017/2018. Na základe inkriminovaného článku a nepravdivých vyjadrení žalobcu sa obe tieto spoločnosti rozhodli spoluprácu so žalovaným radšej nezrealizovať, čo preukázal v konaní predloženými čestnými vyhláseniami s tým, že v prípade nedostatočnosti navrhol aj výsluch konateľov oboch týchto spoločností.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, od čítania ktorých, resp. oznámenia ich obsahu na pojednávaní v súlade s § 204 CSP upustil, ako aj výsluchom svedka G. Č., z ktorých zistil nasledovný skutkový stav veci:

9. Medzi žalobcom ako trénerom a žalovaným ako objednávateľom bola dňa 20. 12. 2016 uzatvorená zmluva o vykonávaní trénerskej činnosti (ďalej len "trénerská zmluva"), na základe ktorej sa žalobca zaviazal pre žalovaného vykonávať trénerskú činnosť ako tréner pre družstvo seniorov pôsobiace v slovenskej extralige. Výkon jeho trénerskej činnosti mal pozostávať najmä z tréningov jemu zvereného družstva klubu a jeho vedenia podľa dohody v príslušnej súťaži, nominovania zostavy hráčov na každé stretnutie, zúčastňovania sa hokejových zápasov, tréningov a sústredení družstva. Medzi stranami bolo dohodnuté, že vo veciach tohto zmluvného vzťahu sa bude riadiť požiadavkami vedenia klubu. Podľa čl. V. bola zmluva uzatvorená na dobu od 19. 12. 2016 do posledného zápasu sezóny 2016/2017 a v prípade postupu do play off sa zmluva predlžuje do posledného zápasu sezóny 2018/2019.

10. Podľa čl. II. body 1., 4., 5. trénerskej zmluvy žalobcovi za výkon jeho činnosti prináleží odmena vo výške X.XXX B./ mesiac bez DPH v čase od 21. 12. 2016 do posledného zápasu sezóny 2016/2017. V prípade neúplného mesiaca adekvátny podiel. Odmena za príslušný mesiac bude vyplácaná najneskôr do 20. dňa nasledujúceho mesiaca. Úhrada za služby prebehne na základe vystavených faktúr zo strany trénera.

11. Podľa čl. III. ods. 2 písm. g), h), i), k) trénerskej zmluvy tréner je povinný v občianskom a športovom živote sa chovať podľa najvyšších princípov morálky a cti, zdržiavať sa akéhokoľvek chovania a konania, ktoré by poškodili oprávnené záujmy klubu alebo tréňovaných zverencov, resp. mali negatívny vplyv na jeho výchovu; neposkytovať žiadne informácie o činnosti klubu a charakteristike svojich hráčov, ktoré by mohli byť zneužitú voči klubu, jeho hráčom, vedeniu; zachovávať mlčanlivosť o vnútorných záležitostiach klubu alebo o skutočnostiach, ktoré zverejniť klub zakázal s cieľom, aby nebolo poškodzované meno klubu; rešpektovať a plniť smernice a normy klubu a etický kódex klubu.

12. Podľa čl. VI. bod 1. písm. e) trénerskej zmluvy táto zmluva končí okamžitým jednostranným odstúpením klubu od zmluvy bez výpovednej doby z dôvodu

" trvalej zdravotnej nespôsobilosti trénera ihneď po jej zistení,
" obzvlášť hrubého porušenia zmluvy podľa čl. III. tejto zmluvy,
" neuspokojivých výsledkov mužstva. Tréner má nárok na vyplatenie celomesačnej odmeny za daný mesiac, v ktorom mu bola výpoveď daná podľa tohto ustanovenia.

13. Podľa čl. VI. bod 3. trénerskej zmluvy v prípade okamžitého jednostranného odstúpenia od zmluvy je toto účinné dňom doručenia druhej zmluvnej strane.

14. Faktúrou č. 2017/04 vystavenou dňa 11. 09. 2017, splatnou dňa 22. 09. 2017 žalobca vyúčtoval žalovanému služby za mesiac august na základe trénerskej zmluvy z 20. 12. 2016 v sume 3.000 eur.

15. Faktúrou č. 2017/05 vystavenou dňa 22. 09. 2017, splatnou dňa 12. 10. 2017, žalobca, vyúčtoval žalovanému služby za mesiac september na základe trénerskej zmluvy z 20. 12. 2016 v sume 3.000 eur.

16. Listom zo dňa 20. 09. 2017 žalovaný odstúpil od trénerskej zmluvy uzatvorenej medzi zmluvnými stranami dňa 20. 12. 2016 z dôvodu uvedeného v čl. VI. trénerskej zmluvy k 20. 09. 2017. Súčasťou jednostranného odstúpenia bol aj záväzok žalovaného uhradiť nevyrovnané záväzky, ktoré vznikli do 20. 09. 2017, a to najneskôr do 20 dní od doručenia faktúry, menovite záväzok za mesiac august 2017 vo výške 3.000 eur a záväzok za mesiac september 2017 vo výške 3.000 eur. Na predmetnom odstúpení bol okrem podpisu konateľa žalovaného aj podpis žalobcu.

17. Dňa 22. 09. 2017 bol v denníku Šport uverejnený rozhovor redaktora so žalobcom pod názvom "Netrénoval som profesionálny klub". V úvode článku bola podaná informácia o tom, že podľa žalobcu u žalovaného skončil pre názorové nezhody s vedením klubu, neustále strety a nedostatočný profesionalizmus. Konkrétne na otázku redaktora, prečo prišlo k ukončeniu spolupráce uviedol, že "s vedením klubu sme sa názorovo veľmi líšili ohľadom práce, ktorú som mal vykonávať". Na otázku od koho vyšla iniciatíva uviedol: "Nepamätám si, kto s tým začal. Už dlho sme mali medzi sebou názorové nezhody. Moje predstavy boli úplne iné, než mali v tomto klube. Mali sme medzi sebou časté strety, ktoré sa týkali názorov na fungovanie klubu". V odpovedi na ďalšiu otázku žalobca špecifikoval spomenuté názorové strety nasledovne: "Začalo sa to už dávnejšie. Nemali sme ani len letnú prípravu, pretože v tomto klube sa to nerobí. Hnevala ma organizácia hokejových záležitostí, slabá profesionalita. Mal som všetkého dosť. Z mojej strany išlo o dlhodobú nespokojnosť, ktorá vyvrcholila mojím odchodom. Nemalo význam, aby som v klube ostával". Redaktor žalobcu konfrontoval aj s otázkou, či sa jednalo o nezhody s majiteľom klubu C. X., na čo žalobca reagoval nasledovne: "Nebudem situáciu rozpitvávať a zbytočne do nej rýpať. Na prácu, ktorú som v klube odviezol, či v minulej sezóne alebo do začiatku tejto- som hrdý. Vzhľadom na podmienky, ktorí sme mali, sa nedá posúvať ďalej. Bolo mi povedané, že v Nových Zámkoch sa robí hokej ako hobby popri zamestnaní, je to len zábavka alebo hračka. Nové Zámky neboli profesionálny klub, tak som odišiel. Ako tréner vyžadujem absolútnu profesionalitu a rozčuľovalo ma, keď sa tak nedeje. Nie som ochotný v takomto prostredí pracovať." V ďalšej otázke požiadal redaktor žalobcu, aby sa vyjadril k tomu, či nehralo žiadnu úlohu výsledkové hľadisko, nakoľko predsa len predchádzajúce tri zápasy po dobrom štarte do sezóny prehrali.... Žalobca uviedol: "Neviem, či zohrali výsledky nejakú rolu. Športovému manažérovi U.A. I., ktorý tiež z klubu odišiel, som už pred vyše mesiacom povedal, balím a odchádzam. Nemienil som ďalej pokračovať v klube za súčasných podmienok." Na záverečnú otázku, či si bude hľadať nový angažmán uviedol, že má nejakú prácu, ktorá nesúvisí s hokejom a dávno je už zamestnaný v inej oblasti, avšak bližšie to odmietol konkretizovať. K tomu, či nateraz s hokejom skončil uviedol, že "uvidíme, nikdy nehovor nikdy. V súčasnosti hokej neriešim, ani sa ním v blízkej budúcnosti nebudem zaoberať."

18. Listom zo dňa 11. 10. 2017, podľa doručienky žalobcovi doručeným dňa 18. 10. 2017, žalovaný vyzval žalobcu, aby sa zdržal akéhokoľvek konania porušujúceho alebo ohrozujúceho práva a právom chránené záujmy hokejového klubu a poskytol žalovanému primerané zadostučinenie vyjadrené v peniazoch a vzniknutú škodu vo výške 7.000 eur do troch dní od doručenia tejto výzvy. Svoju požiadavku odôvodnil porušením čl. III. trénerskej zmluvy v nadväznosti na mediálne vyjadrenia uverejnené v článku denníka Šport dňa 22. 09. 2017 pod názvom "Netrénoval som profesionálny klub", ktoré označil za

nepravdivé, zavádzajúce a účelové. V ďalšom opísal priame dôsledky týchto vyjadrení, ku ktorým zaradil poškodenie kreditu hokejového klubu, jeho dobrého mena a povesti v očiach laickej, fanúšikovskej a odbornej verejnosti, pokles návštevnosti na domácich zápasoch hokejového klubu, sťažnú pozíciu pri rokovaniach s potencionálnymi sponzormi- dokonca ich upustenie od už konkretizovaného zámeru hokejový klub podporiť, poškodenie kreditu hokejového klubu v očiach existujúcich sponzorov a obchodných partnerov a v neposlednej miere aj sťaženie pozície pri dojednávani a uzatváraní hráčskych zmlúv, nakoľko potencionálni hráči si vplyvom týchto vyjadrení kladú vyššie finančné požiadavky. Dodal, že predmetné vysoko neprofesionálne a neetické konanie považuje aj za nekalú súťaž (konkrétne zľahčovanie), nakoľko je ho možné považovať za konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť hokejovému klubu ujmu a rovnako aj za neoprávnený zásah do dobrej povesti hokejového klubu.

19. Jednostranným zápočtom datovaným dňa 25. 10. 2017, žalobcovi doručeným dňa 09. 11. 2017, žalovaný započítal jeho pohľadávku vo výške 7.000 eur uplatnenú výzvou zo dňa 11. 10. 2017 titulom spôsobenej škody, splatnú dňa 21. 10. 2017, s pohľadávkou žalobcu vo výške 6.000 eur titulom vystavených faktúr č. 2017/04 a č. 2017/05, splatnú dňa 08. 11. 2017, a to v rozsahu, v ktorom sa vzájomne kryjú. Uviedol, že v dôsledku vykonaného jednostranného zápočtu zanikla pohľadávka žalobcu vo výške 6.000 eur a žalovanému ostala voči žalobcovi pohľadávka vo výške 1.000 eur.

20. Predžalobnou výzvou zo dňa 01. 12. 2017 žalobca vyzval žalovaného, aby v lehote najneskôr do 08. 12. 2017 uhradil záväzok vo výške 6.000 eur z faktúr č. 2017/4 a 2017/5, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť aj v odstúpení od zmluvy z 20. 09. 2017, ktoré podľa jeho názoru predstavuje skôr dohodu o skončení zmluvy, a to z dôvodu, že jeho podpisom vyslovil súhlas so skončením zmluvy.

21. Predžalobnou výzvou zo dňa 05. 12. 2017 žalovaný vyzval žalobcu na bezodkladnú úhradu pohľadávky vo výške 1.000 eur, ktorá ostala neuspokojená po jednostrannom započítaní pohľadávok. Výzva bola podľa priloženej doručky žalobcovi doručená dňa 12. 12. 2017.

22. Žalobca v odpovedi zo dňa 20. 12. 2017 na predžalobnú výzvu uviedol, že pohľadávku ani jej výšku neuznáva, a preto ju neuhradí. Opakovane súčasne požiadal o úhradu pohľadávky vzniknutej titulom neuhradenej odmeny za vykonanú trénerskú činnosť.

23. V článku publikovanom v denníku Šport dňa 12. 01. 2018 s názvom "Pokus o stabilizáciu klubu" prezident klubu C. X. predstavil úvahy o stabilizácii kádra aj rozpočtu. V rozhovore uviedol, že "káder je na papieri oveľa silnejší než ukazujú výsledky. Nie sme spokojní ani s umiestnením, ani s hrou mužstva". V reakcii na vyjadrenia bývalého trénera Š. P. o tom, že netrénoval profesionálny klub uviedol, že "jeho slová klub veľmi poškodili. Máme na čom pracovať. Priebežne sa snažíme odstraňovať nedostatky".

24. Žalobca v otvorenom liste zo dňa 23. 01. 2018 adresovanom žalovanému v reakcii na jeho výzvu zo dňa 11. 10. 2017, ktorého obsah reprodukoval aj vo svojom ústnom prednese na pojednávaní, poukázal na početné nedostatky v riadení hokejového klubu vyplývajúce z neschopnosti v spolupráci s nekompetentnými spolupracovníkmi. Podčiarkol, že sa nejedná len o jeho názor, ale aj názor všetkých odborných pracovníkov klubu vrátane skúsenejších hráčov. Poukázal na to, že pri ich poslednom spoločnom sedení v prítomnosti p. P. Y. F. S. nikomu nesľuboval, že sa nebude vyjadrovať k ukončeniu zmluvy a vôbec jeho pôsobenia v klube. Okrem iného p. P.Á. doslovne povedal: pracujeme, ako pracujeme, robíme chyby, robíme to všetci ako hobby popri zamestnaní". S poukazom na svoju trénerskú minulosť uviedol, že nič amatérskejšie nikde nezažil, s čím súhlasí väčšina starších hráčov v klube. Aj po opätovnom prečítaní článku zotrval na tom, že jeho vyjadrenia sú pravdivé a viac- menej diplomatické, nezavádzajú, nie sú účelové a vôbec neprekvapili odbornú hokejovú verejnosť. K tvrdenému poklesu návštevnosti uviedol, že jej živelnosť vyplýva zo zle fungujúceho, resp. nefungujúceho marketingu, čo príkladom v liste konkretizoval. Poukázal ak na ťažkú tvorbu kádra, keď hráči poodchádzali a potvrdili mu, že dôvodom je neprofesionálnosť klubu. Hráčom, ktorých sa snažil získať, musel obhajovať podmienky, veľa hráčov po skúsenostiach s vedením klubu nechcelo predlžovať zmluvy. V ďalšom bližšie poukázal na viaceré nezdarové vedenia klubu, ako napr. nezvládnutý príchod manželky obrancu F., neschopnosť riadneho obsadenia pozície maséra a kustóda, keď ani na začiatku extraligovej súťaže neboli tieto pozície obsadené, nedostatočné materiálne podmienky pre hráčov, absencia tréningových pomôcok, organizačné nezabezpečenie zápasov, prejednávanie zmlúv v týždni začiatku ligovej súťaže, zásahy do tvorby mužstva, zásahy a požiadavky do zmien útokov počas zápasu.

25. Čestnými prehláseniami datovanými dňom 14. 10. 2019 G.. H. F. v postavení konateľa spoločnosti VÚMZ SK, s.r.o., IČO: 35924608, Párovská 28, Nitra a Ing. P. O. v postavení spoločnosti NZES energy s.r.o., IČO: 47076097, Vinohrady 1, Nové Zámky čestne prehlásili, že VÚMZ SK, s.r.o. počas mesiaca august 2017 a NZES energy s.r.o. počas mesiaca september 2017 rokovali a predbežne sa dohodli na finančnej podpore pre HC Nové Zámky s.r.o., IČO: 46087851, Svetlá 8, Bratislava s tým, že výška finančnej podpory mala predstavovať zo strany VÚMZ SK, s.r.o. sumu 3.000 eur a zo strany NZES energy s.r.o. sumu 4.000 eur počas hokejovej sezóny 2017/2018. Na základe článku Tomáša Kyselicu uverejnenom v denníku Šport dňa 22. 09. 2017 pod názvom "Netrénoval som, profesionálny klub", menované spoločnosti dospeli k záveru, že by nebolo najvhodnejšie ich meno spájať s partnerom, ktorý funguje tak, ako je opísané bývalým trénerom hokejového klubu Š. P. v tomto článku. Spoločnosť sa preto rozhodla z uvedeného dôvodu dohodnutú podporu s hokejovým klubom nezrealizovať.

26. Žalovaný, ktorý G.. F. Y. G.. O. navrhol vo veci odrieknutej finančnej podpory vypočítať ako svedkov, upustil od tohto dokazovania s odôvodnením, že sa mu menovaných svedkov nepodarilo pre ich pracovnú vyťaženosť zabezpečiť a doložil nové čestné vyhlásenia menovaných konateľov spoločností. G.. F. v čestnom vyhlásení zo dňa 22. 06. 2023 svoje vyhlásenie doplnil o údaj o tom, že nakoľko sa po publikovaní článku "Netrénoval som profesionálny klub" v denníku Šport dňa 22. 09. 2017 rozhodol dohodnutú spoluprácu s hokejovým klubom nezrealizovať, finančne podporil Hokejový klub v Nitre, ktorý spoločnosť podporuje od roku 2020 a napr. v roku 2022 ho podporili sumou 10.000 eur. G.. O. v čestnom vyhlásení zo dňa 19. 05. 2023 doplnil, že z dôvodu publikovania predmetného článku v denníku Šport dňa 22. 09. 2017 sa rozhodol dohodnutú podporu s hokejovým klubom nezrealizovať a namiesto toho spoločnosť od tej doby podporuje charitatívne činnosti.

27. Spoločnosť VÚMZ, s.r.o. ako objednávateľ sa na základe zmluvy o reklame uzatvorenej dňa 01. 08. 2022 s HK Nitra, s.r.o., IČO: 48 178 802, Jesenského 2, Nitra ako poskytovateľom zaviazala za riadne plnenie (dohodnutú reklamu objednávateľa) poskytnúť sumu 10.000 eur.

28. Podľa potvrdenia o zápise športového odborníka do registra fyzických osôb v športe zo dňa 13. 11. 2017, žalobca bol Slovenským zväzom ľadového hokeja podľa § 80 ods. 11 zák. č. 440/2015 Z.z. zapísaný ako športový odborník do registra osôb v športe. Jeho evidovanie ako športového odborníka v odbornej spôsobilosti tréner ľadového hokeja podľa potvrdenia zo dňa 06. 02. 2023 trvalo až do 30. 06. 2019, kedy mu zanikla platnosť trénerskej licencie.

29. Svedok G. Č., ktorý spolu so žalobcom ako nadriadeným kolegom pôsobil v rozhodnom čase u žalovaného (od augusta 2016 do septembra 2017, kedy ho z klubu prepustili) uviedol, že je oboznámený s obsahom článku, ktorý je predmetom konania a potvrdil pravdivosť jeho obsahu. Za pravdivé označil aj tvrdenie o tom, že nemali letnú prípravu, ktorá bežne prebieha v mesiacoch máj a jún a končí 30.06. a na prelome júla a augusta sa mužstvo schádza do predsúťažného obdobia. Na otázku doplnil, že letnú prípravu mali zabezpečovať tréner a tiež jeho asistent a realizačný tím, no celé to závisí od toho, kedy boli pouzatvárané zmluvy s hráčmi a keďže u žalovaného boli zmluvy na prelome júla a augusta, tak letná príprava nebola. V iných kluboch, kde pôsobil bolo jadro tímu v čase letnej prípravy zložené. Uviedol, že napr. jeho zmluva bola do apríla a ďalšia sa obnovila až v auguste. Na otázku, či podľa neho bol klub žalovaného na profesionálnej úrovni v porovnaní s ostatnými klubmi uviedol, že ako asistent trénera trénoval aj iné kluby napr. Slovan, Nitra, Zvolen, Skalica (4 roky) a profesionalita v nich bola na inej úrovni, bolo tam lepšie zázemie, vytvorené adekvátne podmienky pre regeneráciu hráčov, podmienky na štadióne a tréning mužstva. K fluktuácii hráčov uviedol, že keď prišli z profesionálnych klubov a videli podmienky u žalovaného, boli prekvapení, nakoľko to nefungovalo tak, ako malo. Vytykali napr. už aj samotný vstup do nezrekonštruovanej kabíny, podmienky na rehabilitáciu, regeneráciu, nebol v klube ani poriadny masér. Raz klub najal takého špinavého "fetoša" na skúšku a hráči boli zhrození, schovávali si peňaženky. V profesionálnom klube to takto nefunguje, napr. vždy je jeden masér na rehabilitáciu a jeden na výpomoc. Pre hráčov je to dosť dôležitá vec. K materiálnemu vybaveniu klubu a tréningovým pomôckam uviedol, že nebola ani poriadne vybavená telocvičňa, čo je v každom klube v areáli alebo v jeho blízkosti, tu neboli ani činky a iné veci. K vplyvu na tvorbu mužstva uviedol, že to bolo v kompetencii prvého trénera, ktorý však vychádzal z toho, čo mu bolo ponúknuté. Na otázku, či majiteľ klubu vyžadoval zmeny útokov počas zápasov uviedol, že konkrétne on bol svedkom jednej takejto udalosti, kedy malo dôjsť k zmenám v zostave a bolo telefonované do kabíny, že niekoho nemajú dať hrať, čo je podľa neho absolútne neprofesionálne, tak sa zasmiali a neakceptovali to. Spomenul si tiež, že od jedného

kolegu, ktorý bol v klube predtým, bol upozornený, že nesmie vystriedať syna majiteľa klubu p. X., inak bude v nemilosti. Podľa svedka žalovaným tvrdené následky z informácií publikovaných v spornom článku nemohli zanechať 5- ročné a ani mesačné stopy v podobe poklesu návštevnosti, zníženia dotácií, výkonnosti hráčov či nezájmu o klub. Svedok tiež uviedol, že po ukončení práce pre žalovaného sa stretol s jeho novým trénerom U., ktorý mu povedal, že to nie je bohviečo.

30. Právna zástupkyňa žalobcu sa vo svojom prednese plne pridriavala písomných vyjadrení. Zdôraznila, že článok nebol autorizovaný a vytýkaný nadpis bol dielom novinára. Žalobca by síce niektoré vyjadrenia formuloval inak, no s obsahom článku ako takým súhlasí. Nad rámec toho doplnila, že tvrdenie, že sa hokej robí ako hobby popri zamestnaní nebolo žalobcove, ale povedal mu to samotný konateľ žalovaného, Ing. Mráz, ktorý mu v tejto súvislosti tiež uviedol: "pracujeme, robíme chyby", čo v článku bolo priznané. Žalobca nemal vedomosť o tom, koľko žalovaný investuje do klubu. Pokiaľ sa týka tvrdenia o tom, že hráči nemali letnú prípravu, jeho pravdivosť vyplýva aj z otvoreného listu žalobcu. Vo vzťahu k údajnej neprofesionálite trénera uviedla, že pri nedostatočných podmienkach, materiálnom zabezpečení, vysokej fluktuácii hráčov či nedostatkoch organizácie klubu zo strany vedenia nemožno očakávať ani vysoký výkon tímu. Poukázala na to, že majiteľ klubu G.. X. sa v Športe dňa 12. 01. 2018 vyjadril k tvrdeniam žalobcu a priznal aj nedostatky v klube. Súčasné výkony klubu sú vzhľadom k časovej osi irelevantné. Žalobcom uvedené tvrdenia v článku sú pravdivé, neboli novinkou pre odbornú verejnosť, keď v hokejovej obci to bolo známe a prejavovalo sa to aj odchodom hráčov s tým, že viacerí nemali riadne vyplatené odmeny. Poukázala tiež na to, že v roku 2019 sa na Okresnom súde Bratislava I začalo konkurzné konanie na podnet päťice hráčov, s ktorými klub nemal vyrovnané záväzky. Hrozilo im, že prídu o tipsportligovú licenciu a nebudú môcť pokračovať v najvyššej hokejovej súťaži v prebiehajúcom ročníku, nakoľko vysporiadanie dlhu z predchádzajúcich sezón je podmienkou udelenia licencie. Tieto informácie boli medializované. K čestným vyhláseniam poukázala na ich totožnosť pri rozdielnom mieste spísania a to, že k ich predloženiu došlo až v neskoršom štádiu konania a spochybnila ich dôveryhodnosť. Ku škodovému nároku uviedla, že žalobca nevie identifikovať protiprávne konanie, a to aj vzhľadom k tomu, že po ukončení zmluvného vzťahu ho nezaväzovala povinnosť mlčanlivosti. Poukázala na to, že žalobca pôsobil ako hokejový tréner 25 rokov, trénoval v 9 profesionálnych kluboch v 6 krajinách a kvôli rodine chcel už ostať pôsobiť na Slovensku a nemal už v danom čase záujem o výkon trénerskej činnosti. Žalovaný nijakým závažným spôsobom nerozporoval tvrdenia žalobcu ohľadne situácie v klube, určite sa neboril 5 rokov s následkami jedného článku v novinách. V tejto súvislosti poukázala aj na všeobecnú vedomosť o situácii v jednotlivých hokejových kluboch s tým, že klub žalovaného bol už v tom čase známy fluktuáciou hráčov a neplatením dohodnutých odmien. Vyslovila názor, že odpovede žalobcu na otázky v inkriminovanom článku možno vnímať iba ako vecnú a konštruktívnu kritiku s upozornením na nedostatky, s ktorými klub bojoval a mohol sa z nich poučiť aj v budúcnosti, čo sa neskôr aj stalo. Žalobca realizoval právo na slobodu prejavu a vyjadril svoj názor s tým, že pri svojej dlhoročnej trénerskej činnosti poskytol množstvo rozhovorov, a to aj kritických, avšak nikdy nebol za to atakovaný. Vzhľadom na spornosť pohľadávky protistrany čo do základu aj výšky, táto nie je spôsobilou na jej započítanie. Od výsluchu pôvodne navrhovaných svedkov po výsluchu svedka Černého žalobca upustil, a to s poukazom na to, že začala hlavná hokejová sezóna, ako aj pre strach hráčov ísť svedčiť z dôvodu, že si uškodia.

31. Žalobca v prednese po výpovedi svedka Č. vo vzťahu k jeho údajnej zodpovednosti za letnú prípravu doplnil, že podľa zmluvy on vykonával činnosť do posledného zápasu play- off. V rozhodnom období to bolo v marci 2017 a následne v klube opäť začínali od 01. 08., t. j. medzi poslednými z pomedzi ostatných klubov. Zdôraznil, že on nemôže naháňať hráčov, ktorí nemajú zmluvu, ktorá je dôležitá napr. aj z hľadiska poistnej udalosti. Tréner zodpovedá za prípravu len po športovej stránke, ale musia byť splnené všetky podmienky. V danom prípade klub nezabezpečoval pomôcky, kondičný tréner si ich musel nosiť sám. Poukázal tiež na to, že len počas jeho pôsobenia sa u žalovaného vystriedalo cez 50 hráčov. Vychádzajúc z bežného štandardu u žalovaného spočívajúceho v tom, že keď sa potrebuje vyhnúť plateniu, vymyslí si trest, vyslovil názor, že pokiaľ by on nepodal žalobu, nebola by podaná ani vzájomná žaloba. K profesionálite klube tiež poukázal na to, že klub zabezpečil pre hráčsku skupinu "B" maďarského trénera, ktorému hráči nerozumeli a tak fungovali tri roky. Po dvadsaťročnom fungovaní v profesionálnom hokeji si myslel, že už ho nič neprekvapí, ale u žalovaného zažíval prekvapenia každý deň. Dodal, že športové výsledky v klube nedosahovali ani tréneri, ktorí nastúpili po ňom a za jeho čias sa rozhovory s p. X. obmedzovali na jeho syna. K žalovaným predkladaným čestným prehláseniam uviedol, že tieto nepovažuje za vierohodný dôkaz argumentujúc tým, že všetci vedeli, ako to u žalovaného v klube funguje a rovnako týmito informáciami mohli disponovať aj sponzori. Poukázal na to, že G.. O. Y.

F. P. spolu vyrastali v W. a sú kamaráti za súčasného nepochopenia toho, ako je možné, že neuveril kamarátovi, ale jemu. K čestnému prehláseniu VÚMZ, s.r.o. poukázal na to, že predmetná firma vykázala v roku 2017 zisk 2.000 eur a podľa čestného prehlásenia mala záujem poskytnúť sumu 4.000 eur a tiež na rivalitu medzi Nitrou a Novými Zámkami, čo tiež spochybňuje záujem nitrianskej firmy podporiť hokejový klub Nové Zámky.

32. Právny zástupca žalovaného sa rovnako v prednese pridrižoval písomnej argumentácie. Nesúhlasil s tvrdením, že k ukončeniu spolupráce došlo dohodou a iný názor prezentoval aj vo vzťahu k viazanosti žalobcu povinnosťou mlčanlivosti podľa čl. 3 zmluvy. Aj keď bol zmluvný vzťah v čase publikovania článku skončený, treba podľa žalovaného prihliadať na to, že bol uzatvorený medzi dvoma podnikateľmi tak, ako sa identifikoval aj samotný žalobca pri uzatvorení zmluvy. Ako podnikateľ si žalobca musí byť vedomý zásad poctivého obchodného styku a dobrých mravov, ktoré mal explicitne v zmluve uvedené a bol s nimi uzrozumený. K námietke neexistencie protiprávneho konania poukázal na povinnosť každého dodržiavať všeobecnú prevenčnú povinnosť a konať tak, aby inému nevznikla škoda a snažiť sa jej vzniku predchádzať. Už z tohto pohľadu možno konanie žalobcu hodnotiť ako protiprávne a spôsobilé spôsobiť žalovanému škodu. Tvrdenia publikované v článku zasahujú do dobrého mena právnickej osoby a v zmysle judikatúry je nerozhodné, či sú pravdivé, nakoľko sú spôsobilé spôsobiť škodu. Podľa žalovaného je zjavné, že boli urobené s úmyslom vykresliť ukončenie pôsobenia žalobcu u žalovaného z dôvodu neprofesionality žalovaného, a nie z dôvodu nepriaznivých športových výsledkov. Aj napriek obrane žalobcu, nadpis nadväzuje na vykreslenie hokejového klubu v článku. K letnej príprave uviedol, že z výpovede svedka Č. vyplynulo, že je to hlavný tréner, kto za ňu zodpovedá. Reagoval aj na žalobcom prednesené tvrdenia ohľadom trvania zmluvy, ktoré sa nezhodujú s čl. 5, keď jeho argumentácia sa vzťahuje na otázku odmeňovania. Poukázal tiež na povinnosť žalobcu riadiť sa požiadavkami vedenia klubu, povinnosť vypracovať tréningový plán aj v prípravnom období podľa čl. 3 ods. 2 písm. c) zmluvy. Dodal, že žalobca v článku neuvádza, že mu bolo povedané zo strany konateľa, že hokej sa robí ako hobby, ale konštatuje to ako fakt. Ku konkurznému konaniu uviedol, že toto skutočne bolo vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8K/56/2019, začalo 26. 09. 2019 a ukončené bolo rozhodnutím zo dňa 27. 12. 2019, kedy ho súd zastavil a predpokladá, že to bolo pre nesplnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu z dôvodu preukázania pokrytia záväzkov. K povahe vzťahu so žalobcom poukázal aj na ust. § 6 ods. 3, § 102 ods. 4 a § 106 zák. o športe, z ktorých vyplýva, že žalobca vykonával činnosť na základe zmluvy ako podnikateľ a v súlade so zákonom o športe. Celý článok vytvoril image žalovaného ako neprofesionálneho klubu, kde sa na niečo živelne hrajú bez dostatočného materiálneho a personálneho zabezpečenia ako zábavu. Žalovaný sa dlhé roky potýka s týmto image a stojí ho nemalé úsilie, aby to preklenul. Každého hráča, ktorého chcel získať musí preplatiť a presvedčiť ho, aby šiel hrať za klub a presvedčil sa, že tomu tak nie je. Poukázal tiež na to, že žalobca v článku kritizuje oblasti, ktoré boli plne v jeho kompetencii a je za ne zodpovedný a svoj neúspech sa pokúša ospravedlniť niečím iným. Vzájomnou žalobou chce súčasne vyslať signál aj ostatným súťažiteľom na trhu profesionálneho hokeja, že takéto konanie je nepripustné a v prípade, ak sa ho dopustia, budú niesť následky. Doplnil, že jeden zo sponzorov nakoniec poskytol predmetné peniaze hokejovému klubu Nitra. Bol toho názoru, že žalobca si uplatňuje neexistujúci nárok, ktorý zanikol vzájomným započítaním ešte pred podaním žaloby, čo žalobca počas 5 rokov nikdy nenamietal. Na predžalobnú výzvu nereagoval a rovnako tak ani na jednostranný zápočet. Jednoznačne sa pritom jedná o nárok spôsobilý na započítanie s tým, že vzájomné pohľadávky nezaniknú dňom doručenia zápočtu, ale v okamihu, kedy sa vzájomne stretnú. Poukázal tiež na to, že podľa existujúcej obchodnoprávnej judikatúry je možné započítavať ešte nesplattnú pohľadávku so splattnou, čo nie je daný prípad. Na spôsobilosť započítania pohľadávky nie je potrebné jej prejudikovanie, čo tiež potvrdzuje rozsiahla judikatúra NS ČR ako aj NS SR. Reagoval aj na to, že v čase uzatvárania trénerskej zmluvy nebol žalobca podľa zák. o športe registrovaný, čo bránilo postupu podľa tohto zákona. Reagoval aj na argumentáciu žalobcu, ktorými spochybňoval dôveryhodnosť predložených čestných prehlásení. Poukázal na to, že finančná podpora pre klub sa získava práve prostredníctvom osobných známostí, a že obrat a zisk neodzrkadľujú skutočnosť, či spoločnosť mala peniaze. Jednalo sa navyše o podporu pre rok 2017/2018 čo prekračuje účtovný rok 2017 a jediným efektom by bolo, že podpora ako daňovo uznateľný náklad by znamenala pre firmu nižší zisk. Pokiaľ sa týka spochybnenia adresovaného nitrianskej firme, uviedol, že nitriansky hokej bol a aj v súčasnosti je natoľko saturovaný, že vždy existuje vôľa nitrianskej spoločnosti podporovať konkrétnu skupinu ľudí. Podstatnou je reklama produktu a nie to, kto komu uveril.

33. Podľa čl. 10 ods. 1, 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať

informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam. Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenia úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a neustrannosti súdnej moci.

34. Podľa čl. 11 Charty základných práv EÚ Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie a myšlienky bez zasahovania orgánov verejnej moci a bez ohľadu na hranice. Rešpektuje sa sloboda a pluralita médií.

35. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

36. Podľa čl. 26 ods. 1, 2 ústavy sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

37. Podľa čl. 26 ods. 3, 4 ústavy cenzúra sa zakazuje. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

38. Podľa § 42 ods. 1 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom v čase publikovania sporného článku (ďalej len "OBZ") zneužitím účasti na hospodárskej súťaži je nekalé súťažné konanie (ďalej len "nekalá súťaž") a nedovolené obmedzovanie hospodárskej súťaže.

39. Podľa § 44 ods. 1 OBZ nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje.

40. Podľa § 44 ods. 2 písm. f) OBZ nekalou súťažou podľa odseku 1 je najmä zľahčovanie.

41. Podľa § 50 ods. 1, 2 OBZ zľahčovaním je konanie, ktorým súťažiteľ uvedie alebo rozširuje o pomeroch, výrobkoch alebo výkonoch iného súťažiteľa nepravdivé údaje spôsobilé tomuto súťažiteľovi privodiť ujmu. Zľahčovaním je aj uvedenie a rozširovanie pravdivých údajov o pomeroch, výrobkoch alebo výkonoch iného súťažiteľa, pokiaľ sú spôsobilé tomuto súťažiteľovi privodiť ujmu. Nekalou súťažou však nie je, ak bol súťažiteľ k takému konaniu donútený okolnosťami (oprávnená obrana) alebo ak takéto údaje uviedol v porovnávacjej reklame.

42. Podľa § 53 OBZ osoby, ktorých práva boli nekalou súťažou porušené alebo ohrozené, môžu sa proti rušiteľovi domáhať, aby sa tohto konania zdržal a odstránil závadný stav. Ďalej môžu požadovať primerané zadosťučinenie, ktoré sa môže poskytnúť aj v peniazoch, náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia.

43. Podľa § 261 ods. 1 OBZ v znení účinnom v čase uzatvorenia trénerskej zmluvy táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

44. Podľa § 269 ods. 2 OBZ účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

45. Podľa § 323 OBZ ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

46. Podľa § 344 OBZ od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

47. Podľa § 349 OBZ odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

48. Podľa § 351 OBZ odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

49. Podľa § 358 OBZ na započítanie sú spôsobilé pohľadávky, ktoré možno uplatniť na súde. Započítaniu však nebráni, ak je pohľadávka premlčaná, ale premlčanie nastalo až po dobe, keď sa pohľadávky stali spôsobilými na započítanie.

50. Podľa § 359 OBZ proti splatnej pohľadávke nemožno započítať nesplatnú pohľadávku, ibaže ide o pohľadávku voči dlžníkovi, ktorý nie je schopný plniť svoje peňažné záväzky.

51. Podľa § 360 OBZ započítať možno aj pohľadávku, ktorá nie je splatná len preto, že veriteľ na žiadosť dlžníka odložil dobu splatnosti jeho záväzku bez toho, aby sa zmenil jeho obsah.

52. Podľa § 365 OBZ dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

53. Podľa § 369 ods. 1, 2 OBZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

54. Podľa § 373 OBZ kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

55. Podľa § 378 OBZ škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak to je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

56. Podľa § 379 veta prvá OBZ ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

57. Podľa § 1 ods. 1 nar. vl. č. 21/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

58. Podľa § 1 ods. 2 nar. vl. č. 21/2013 Z.z. namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

59. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov kde sa v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch, v rozhodnutiach orgánov verejnej moci, zmluvách alebo iných právnych prostriedkoch používa pojem "základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska", "diskontná sadzba Národnej banky Slovenska",

"diskontná úroková sadzba" alebo "diskontná sadzba Štátnej banky česko-slovenskej", odo dňa zavedenia eura sa tým rozumie základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorú Európska centrálna banka stanovuje a zverejňuje pre hlavné refinančné obchody vykonávané Eurosystemom v rámci Európskeho systému centrálnych bánk.

60. Podľa § 19b ods. 1 zák. č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase tvrdeného neoprávneného zásahu (ďalej len "OZ") právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení.

61. Podľa § 19b ods. 2 OZ pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch.

62. Podľa § 19b ods. 3 OZ odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

63. Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

64. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zák. č. 440/2015 o športe v znení účinnom v čase uzatvorenia trénerskej zmluvy (ďalej len zák. o športe") športovým odborníkom je tréner a inštruktor športu.

65. Podľa § 6 ods. 3 zák. o športe športový odborník podľa odseku 1 písm. a) až e) vykonáva činnosť športového odborníka ako samostatne zárobkovo činná osoba, ak

- a) nie sú naplnené znaky závislej práce alebo
- b) sa so športovou organizáciou nedohodne inak.

66. Rovnako ako česť fyzickej osoby a názov právnickej osoby, chránená je aj jej dobrá povest' (bona fama). Ich ochrana je v Občianskom zákonníku koncipovaná na princípe objektívnej zodpovednosti. Dobrá povest' právnickej osoby, ktorá je podnikateľom, je výsledkom jej dlhodobej činnosti a vystupovania v obchodných vzťahoch. Vyjadruje jej vzťah k sebe samej, ku svojej minulosti, ale predovšetkým jej vzťah k spoločnosti a spoločnosti k nej. Ide o významnú hodnotu majúcu vplyv na existenciu právnickej osoby a dokresľujúcu jej celkový obraz a individuálnosť. Dobrá povest' obsahuje predovšetkým morálne, ale aj kvalitatívne vlastnosti charakterizujúce právnickú osobu, podľa ktorých je táto hodnotená a prijímaná spoločnosťou. V tomto zmysle predstavuje dobrá povest' predovšetkým poctivosť, dôveryhodnosť, vážnosť, slušnosť, spoľahlivosť, istotu v dodržaní zmluvných záväzkov, udržaní obchodného tajomstva atď. Nepochybne obsahuje aj morálku a čestnosť nielen jej štatutárnych zástupcov, ale aj zamestnancov. V súlade so všeobecne uznávanou zásadou prezumpcie poctivosti konania subjektov práva sa predpokladá, že právnická osoba má dobrú povest' dovtedy, kým nie je úspešne vykonaný dôkaz opaku. Súčasne je však potrebné prihliadnúť na to, že dobrá povest' je hodnotiteľná podľa správania sa právnickej osoby v obchodných vzťahoch, skúseností, ktoré majú s týmto subjektom jej obchodní partneri, zákazníci alebo iné subjekty, ktoré s ňou prichádzajú do styku. Ak právnická osoba- podnikateľ neplní svoje záväzky riadne a včas, nemožno dospieť k záveru, že požíva dobrú povest' (Fekete, I. a kol., Občiansky zákonník 1. zväzok, Veľký komentár, Bratislava: Eurokodex, 2017, str. 305). Neoprávnený zásah do práva na ochranu dobrej povesti možno terminologicky vymedziť ako konanie, ktoré zasahuje do práva na dobrú povest' a je v rozpore s povinnosťami pôvodcu zásahu, stanovenými objektívnym právom. Zákon poskytuje ochranu voči neoprávnenému zásahu bez ohľadu na to, či došlo len k ohrozeniu alebo aj priamemu porušeniu dobrej povesti právnickej osoby, t. j. nevyžaduje sa vznik reálnych následkov. Za zásah do dobrej povesti právnickej osoby sa považuje každé konanie (aj opomenutie), ktoré je objektívne spôsobilé poškodiť dobrú povest' právnickej osoby. Podmienkou vzniku práva na ochranu proti neoprávnenému zásahu do dobrej povesti právnickej osoby je v zmysle ustanovenia § 19b ods. 3 OZ neoprávnenosť zásahu, ktorá môže byť založená napr. uverejnením nepravdivých (difamujúcich) tvrdení zasahujúcich do dobrej povesti právnickej osoby či neprimeraných hodnotiacich úsudkov. Samotné uverejnenie nepravdivého údaja, ktorý sa dotýka dobrej povesti právnickej osoby, nemusí však automaticky zakladať neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti. Takýto zásah je daný len vtedy, ak presiahne určitú prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú nie je možné tolerovať v demokratickej spoločnosti. Predmetom ochrany preto nie sú menej závažné verbálne alebo iné urážky, musí sa jednáť o zásah objektívne spôsobilý prívodiť

poškodenie dobrej povesti právnickej osoby. Či je určité tvrdenie difamujúce, treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo. Neoprávnený zásah môže mať rôznu povahu, a to od útoku na niektorých predstaviteľov alebo zamestnancov právnickej osoby, až po útok na právnickú osobu ako celok. K okolnostiam vylučujúcim neoprávnenosť zásahu patrí výslovný, či konkludentný súhlas dotknutej právnickej osoby k zásahu, zákonná licencia (zásah výslovne povoľuje zákon), výkon iného subjektívneho práva, v súvislosti s ktorým došlo k zásahu do dobrej povesti právnickej osoby, plnenie povinnosti stanovenej zákonom, v súvislosti s ktorou došlo k zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a nakoniec pravdivosť informácií poskytnutých o dotknutej právnickej osobe. Neoprávnenosť zásahu však nie je vylúčená, ak rušiteľ zasiahol do dobrej povesti právnickej osoby konaním v dobrej viere, že uvedené tvrdenia sú pravdivé. Dôkaz pravdy je vylúčený pri hodnotiacich úsudkoch (kritike), z dôvodu ich subjektivity (viď napr. Feldek vs. SR, rozsudok ESĽP z 12. 07. 2001, De Haes a Gijssels vs. Belgicko, rozsudok z roku 1997, Lingens vs. Rakúsko, obdobne NS ČR v rozsudku zo dňa 20. 01. 2010, sp. zn. 30Cdo/2900/2008). Na to, aby kritika bola oprávnenou a prípustnou, musí v sebe akcentovať vecnosť, konkrétnosť a primeranosť a pridržať sa hraníc, ktoré sú nevyhnutné pre dosiahnutie jej cieľa. Vecnosť kritiky znamená, že táto vychádza z reálnych či pravdivých podkladov a z nich potom vyvodzuje zodpovedajúce závery. Konkrétnosť kritiky sa opiera o konkrétne skutočnosti bez vyvodzovania všeobecných súdov. Pri hodnotení kritiky je nevyhnutné prihliadať ku všetkým okolnostiam a povahe konkrétneho prípadu, dbať na jej primeranosť čo do obsahu a formy a tiež sledovať jej účel. Dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu pravdivosti skutkových tvrdení a primeranosti hodnotiacich úsudkov zaťažuje pôvodcu zásahu. K procesným prostriedkom ochrany dobrej povesti právnickej osoby patrí žaloba zdržovacia (negatívna), za predpokladu, že neoprávnený zásah trvá alebo hrozí jeho opakovanie, ďalej žaloba odstraňovacia (reštitučná), pokiaľ závadný stav už nastal a žaloba satisfakčná, ktorou sa žalobca domáha primeraného zadosťučinenia, a to aj v peňažnom vyjadrení. K obrane proti zásahu kvalifikovanému ako neoprávnenému je aktívne legitimovaná právnická osoba, do dobrej povesti ktorej bolo zasiahnuté. Pasívne legitimovanou je osoba, ktorá nesie zodpovednosť za neoprávnený zásah. Od nemateriálnej ujmy je potrebné odlišovať materiálnu ujmu (škodu), ktorú právnická osoba v dôsledku neoprávneného zásahu do dobrej povesti utrpela, a ktorej náhradu by mohla súbežne požadovať.

67. Pojem dobrej povesti právnickej osoby v zmysle § 19b ods. 3 OZ je úzko spojený aj s hospodárskou súťažou v zmysle § 44 ods. 1 OBZ, aj keď v zmysle občianskoprávnej úpravy sa nejedná o výlučnú ochranu dobrej povesti len medzi účastníkmi hospodárskej súťaže navzájom, ale ochrana sa vzťahuje všeobecne na účastníkov občianskoprávných vzťahov. Pre posúdenie toho, či určité konanie je neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby (§ 19b ods. 3 OZ) alebo nekalosúťažným konaním podľa § 44 ods. 1 OBZ je rozhodujúce, či k tomuto konaniu došlo medzi súťažiteľmi v rámci hospodárskej súťaže.

68. Pri posudzovaní neoprávnenosti zásahu je nevyhnutné ustanovenia OZ vykladať v intenciách a v súlade s ústavou. Ústavným rámcom ochrany dobrej povesti právnickej osoby je čl. 19 ústavy, v zmysle ktorého každý má právo na zachovanie okrem iného aj dobrej povesti a ochranu pred neoprávnenými zásahmi do nej. Okrem práv spätých s ochranou dobrej povesti právnickej osoby, ústava zaručuje aj iné základné práva a slobody, medzi inými aj právo na slobodu prejavu (čl. 26), ktoré sa najčastejšie dostáva do konfliktu práve s osobnostnými právami fyzickej osoby a právom právnickej osoby na ochranu dobrej povesti. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti, fundamentálnu podmienku rozvoja a sebarealizácie jednotlivca. Uplatňuje sa nielen vo vzťahu k "informáciám" a "myšlienkam", ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa pokladajú za neurážlivé a neutrálne, ale aj k tým, ktoré šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva, čo si vyžaduje pluralizmus, znášanlivosť a veľkorysosť, bez ktorých nemožno hovoriť o demokratickej spoločnosti (Handyside v. Spojené kráľovstvo, rozsudok zo dňa 7. 12. 1976, nález ÚS SR zo dňa 21. 01. 2014, sp. zn. III. ÚS 385/2012). Je však nesporné, že v niektorých prípadoch musí sloboda prejavu ustúpiť, keď limitačné klauzuly vyjadrené v čl. 26 ods. 4 ústavy, ako aj v čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré vždy musia zodpovedať demokratickému charakteru spoločnosti. Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť ochrana práv a slobôd iných, teda okrem iného aj záruky vyplývajúce zo základných práv garantovaných v čl. 19 ústavy a konkretizovaných napr. aj v ust. § 19b OZ chrániacom právnické osoby pred neoprávnenými zásahmi zo strany iných súkromných osôb alebo štátu. Uplatňovanie týchto základných práv a slobôd a ich právna ochrana musia byť proporcionálne

a vzájomne vyvážené tak, aby sa nadmernou ochranou jedného práva nad únosnú mieru nepotlačila ochrana práva iného. Inými slovami povedané, pri kolízii slobody prejavu s právom na dobrú povesť právnickej osoby treba dbať na to, aby s prihliadnutím k okolnostiam konkrétneho prípadu jednému z týchto práv nebola neodôvodnene daná prednosť pred právom druhým. Existencia samotného zásahu do dobrej povesti pritom nemusí nevyhnutne viesť k záveru o jeho neoprávnenosti, ak bol dôsledkom uplatňovania iného základného práva a vzhľadom na okolnosti nepresiahol hranice primeranosti. V každom konkrétnom prípade je preto vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu dobrej povesti, a to práve v kontexte so slobodou prejavu a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Uvedenému v difamačných sporoch slúži tzv. test proporcionality aplikujúci sa v prípade dvoch proti sebe stojacich ústavných hodnôt. V rámci tohto testu je nevyhnutné ustáliť: 1. či je druh sporného prejavu chránený v zmysle čl. 26 Ústavy SR, 2. či došlo k zásahu do slobody prejavu, 3. či mal zásah zákonný základ, a zodpovedať otázky kto, o kom, čo, kde, kedy a ako sporný názor vyslovil.

69. V prejednávanej veci súd na základe vykonaného dokazovania, zohľadniac vyššie uvedené teoretické východiská a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku, ktorý nezanikol v dôsledku jednostranného započítania, zatiaľ čo žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu neoprávneného zásahu do jeho dobrej povesti, v priamej príčinnej súvislosti s ktorým by mu vznikla tvrdená škoda.

70. Medzi stranami nebola sporná existencia záväzkového vzťahu vyplývajúceho z trénerskej zmluvy uzatvorenej dňa 20. 12. 2016, a to do okamihu nadobudnutia účinkov zmluvne vymieneného odstúpenia od predmetnej zmluvy žalovaným (§ 344 OBZ v spojení s čl. VI. bod 1. zmluvy), t. j. do 20. 09. 2017, kedy bolo odstúpenie doručené žalobcovi. Nemožno však súhlasiť so žalobcom, že by sa jednalo o vzájomnú dohodu na ukončení zmluvy, nakoľko z obsahu tohto právneho úkonu takýto záver nevyplýva a na uvedenom nič nemení ani samotná skutočnosť, že žalobca predmetný právny úkon podpísal zrejme v dôsledku potvrdenia jeho prevzatia. Predmetný vzťah súd klasifikoval v intenciách § 261 ods. 1 OBZ v spojení s § 6 ods. 3 zák. o športe ako obchodnoprávny záväzkový vzťah medzi dvoma podnikajúci subjektami založený inomínatnou zmluvou podľa § 269 ods. 2 OBZ. Na rozdiel od občianskoprávnej úpravy, kedy sa zmluva v dôsledku odstúpenia od začiatku zrušuje, v obchodnoprávných vzťahoch platí, že zmluvný vzťah zaniká až okamihom doručenia jednostranného odstúpenia a vychádzajúc z ust. § 351 OBZ medzi zmluvnými stranami zanikajú všetky práva a povinnosti zo zmluvy, t. j. vrátane povinnosti mlčanlivosti dohodnutej v čl. III. ods. 2 zmluvy. Aj napriek tomu, že žalovaný sa vo svojej obrane odvolával na trvanie povinnosti žalobcu zachovávať mlčanlivosť aj po skončení zmluvy, tomuto záveru nemožno prisvedčiť, nakoľko z obsahu zmluvy nevyplýva, že by si strany dohodli povinnosť zachovávať mlčanlivosť aj po skončení zmluvy (pozn. súdu inak pomerne bežná prax v rámci tak obchodného ako aj pracovného práva). Titulom žalovaným uplatnenej škody, k vzniku ktorej malo dôjsť publikovaním informácií o pomeroch v hokejovom klube žalovaného po zániku zmluvy, tak môže byť len mimozmluvná zodpovednosť, nie zodpovednosť daná porušením zmluvných dojednaní. Nesporným medzi stranami bol aj neuhradený zmluvný záväzok žalovaného na zaplatenie odmeny žalobcovi vo výške dohodnutej v čl. II. bod 1. zmluvy za mesiac august 2017 vo výške 3.000 eur a v rovnakej výške aj za mesiac september 2017. Jeho existenciu navyše žalovaný písomne v súlade s § 323 OBZ uznal v právnom úkone jednostranného odstúpenia, v ktorom ho prisľúbil žalobcovi v uvedenej výške uhradiť. Predmetnú odmenu žalobca vyúčtoval faktúrou č. 2014/04, vystavenou dňa 11. 09. 2017 a splatnou dňa 22. 09. 2017 (za august 2017) a faktúrou č. 2017/05 vystavenou dňa 22. 09. 2017 a splatnou dňa 12. 10. 2017 (za september 2017). Nárok uplatnený žalobou tak nebol sporný, spornou bola skutočnosť, či tento peňažný nárok zanikol v dôsledku jednostranného započítania pohľadávky žalovaného vzniknutej titulom škody spôsobenej neoprávneným zásahom do jeho dobrej povesti a od toho odvodená aj rozporovaná dôvodnosť nároku na náhradu škody v prevyšujúcej výške, ktorý si žalovaný uplatňoval vzájomnou žalobou. Okrajovo súd dodáva, že pohľadávka uplatnená titulom nároku na náhradu škody je v prípade jej nepochybného preukázania spôsobilou na započítanie v zmysle § 358 OBZ.

71. V konaní bolo preukázané, že žalovaný listom zo dňa 11. 10. 2017, žalobcovi doručeným dňa 18. 10. 2017, si voči žalovanej pohľadávke započítal nárok na náhradu škody vo výške 7.000 eur, ktorú odôvodňoval neoprávneným zásahom do jeho dobrej povesti, ku ktorému malo dôjsť zo strany žalobcu v dôsledku nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení a neprimeraných hodnotiacich úsudkov poskytnutých v

rozhovore publikovanom v denníku Šport dňa 22. 09. 2017, t. j. dva dni po ukončení zmluvného vzťahu so žalovaným. Súdna prax konštantne zdôrazňuje, že v difamačných sporoch je povinnosťou poškodeného (v danom prípade žalovaný) jednoznačne vymedziť skutkové tvrdenia, ktoré podľa neho nezodpovedajú realite, príp. sú skresľujúco podané a hodnotiace úsudky, ktoré považuje za neprimerané. Súd je takto vymedzeným predmetom konania v kontradiktórnom sporovom konaní viazaný a v nadväznosti na poškodeným riadne identifikované rozhodujúce skutočnosti posudzuje aj prednesené návrhy na vykonanie dokazovania. Záver o tom, že bez jednoznačného vymedzenia týchto výrokov žaloba nie je spôsobilým predmetom súdneho konania zaujal aj Ústavný súd SR v náleze zo dňa 13. 01. 2011, sp. zn. II. ÚS 189/2010-49. Súd vychádzajúce z týchto záverov žalovaného vyzval, aby riadne konkretizoval nepravdivé skutkové tvrdenia a neprimerané hodnotiace úsudky, od ktorých odvodzoval neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti. V podaní doručenom súdu dňa 19. 01. 2023 žalovaný označil tri výroky žalobcu, posúdením ktorých sa súd v konaní zaoberal. Nakoľko, ako už bolo uvedené, žalobcu v čase poskytnutia a publikovania inkriminovaného článku nezaväzovala povinnosť mlčanlivosti, súd jeho zodpovednosť posudzoval výlučne v intenciách ust. § 19b OZ, keď do práva na dobrú povesť právnickej osoby sa môže dopustiť ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, a to bez ohľadu na to, či je súčasne aj v inom právnom vzťahu s poškodeným. Právnym rámcom zodpovednosti za škodu tak nie je zmluvný záväzok (§ 373 a nasl. OBZ), ale normatívna právna úprava ust. § 19b OZ. Predmetom konania bolo posúdenie, či žalovaným označené výroky naplnili skutkovú podstatu neoprávneného zásahu do dobrej povesti právnickej osoby, t. j. či realizácia slobody prejavu sa dostala do neprípustnej kolízie s právom na ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd argumentáciu žalovaného o naplnení nekalosúťažného konania (konkrétne zľahčovania) zo strany žalobcu. V tomto smere súd poukazuje na to, že žalobca už v spornom rozhovore pre denník Šport uviedol, že ukončil jeho pôsobenie v oblasti športu, čo žalovaný nielenže nespochybňoval, ale sám tým argumentoval (napr. v podaní doručenom súdu dňa 19. 01. 2023). Protichodne pôsobí preto aj tvrdenie žalovaného prezentované na podporu nekalosúťažného konania o pôsobení oboch strán na trhu súťažného ľadového hokeja. Navyše žalovaným nebolo tvrdené, že by žalobca niekedy pôsobil v oblasti hokeja na inej pozícii ako športový odborník, a teda, že by pôsobil vo vzťahu k žalovanému ako majiteľovi športového klubu v konkurujúcom podnikateľskom postavení. Na rozdielny charakter činnosti a postavenie športových odborníkov, hráčov a športových organizácií a klubov následne reflektoval aj samotný zákonodarca v novele zák. o športe účinnnej od 01. 01. 2016. Aj napriek tomu, že žalobca zmluvu uzatváral v postavení samostatne zárobkovo činnnej osoby, predmet podnikania sporových strán bol rozdielny a aj z tohto pohľadu nestaval žalobcu do pozície iného súťažiteľa v intenciách ust. § 44 OBZ. Možno preto uzavrieť, že žalobcove vyjadrenia tak nesmerovali primárne k poškodeniu súťažiteľa v rámci vzájomnej súťažnej a konkurenčnej činnosti, ale dotýkali sa jeho povesti mimo súťažných súvislostí. K jednotlivým namietaným výrokom uvádza súd nasledovné:

"V klube žalovaného hráči nemali ani len letnú prípravu"

72. Žalovaný sa síce ohradil aj voči tomuto výroku, predstavujúcim skutkové tvrdenie, avšak v konaní ani po výpovedi svedka Č. neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by preukázal jeho enpravdivosť. Vo vzťahu k tomuto výroku sa vo svojej obrane obmedzil len na argumentáciu o zodpovednosti žalobcu ako hlavného trénera za to, či bola alebo nebola letná príprava. Bez ohľadu však na to, kto zodpovedá za letnú prípravu, informácia o čom nebola predmetom tohto výroku, v konaní bolo výpoveďou svedka Černého preukázaná jeho pravdivosť. Svedok potvrdil, že na rozdiel od iných hokejových klubov, v ktorých pôsobil, u žalovaného v rozhodnom období hráči neabsolvovali letnú prípravu. Pokiaľ sa týka tvrdenia o tom, že za organizáciu letnej prípravy zodpovedá tréner, súd poukazuje na presvedčivú a logickú protiargumentáciu žalobcu a svedka Černého, v ktorej sa odvolávali na to, že v čase, kedy zvyčajne prebieha letná príprava neboli zazmluvnení hráči a na následky z toho vyplývajúce.

"V Nových zámkoch sa hokej robí ako hobby len popri zamestnaní, je to len zábavka alebo hračka".

73. Žalovaný túto výpoveď žalobcu celom zavádzajúco vytrháva z kontextu pravdepodobne v snahe pripísať jej vážnejší význam vynechajúc úvod tejto vety, ktorý znie "bolo mi povedané, že...". Žalovaný odizoloval tento z hľadiska vyhodnotenia oprávnenosti/neoprávnenosti zásahu dôležitý úvod, keď aj vo svojej argumentácii poukazoval na to, že žalobca predmetnú skutočnosť prezentoval ako fakt. Z vynechanej formulácie je však zrejmé, že sa jedná o reprodukciu toho, čo niekto (v článku neidentifikovaný subjekt) žalobcovi o žalovanom povedal a nie o vecné konštatovanie. Uvedeným sa bránil aj samotný žalobca, keď ozrejmil, že tieto slová mu povedal konateľ samotného žalovaného Ing.

Mráz pri ich poslednom rozhovore, na čo žalovaný opäť nijako nereagoval a nepoprel, že by sa jednalo o doslovnú reprodukciu tejto osoby. Predmetnú reprodukciu tak nemožno považovať za nepravdivú.

"Netrénoval som profesionálny klub"

74. Žalobca v článku opisuje nedostatočnú organizáciu hokejových záležitostí, slabú profesionalitu, absenciu letnej prípravy, v nadväznosti na čo vyslovil hodnotiaci záver o neprofesionalite klubu. Tento záver je nevyhnutné posudzovať aj v kontexte nadväzujúcej informácie, o ktorej sa žalobca v rozhovore zmienil, a v zmysle ktorej mu malo byť povedané, že "v Nových zámkoch sa hokej robí ako hobby len popri zamestnaní, je to len zábavka alebo hračka". Nepochybne sa jedná o negatívnu kritiku vyslovenú žalobcom v postavení športového odborníka, ktorý sa 25 rokov venoval trénovaniu hokeja, pôsobil vo viacerých kluboch vrátane zahraničných, čo rovnako žalovaný nespороval. Žalobcu preto možno hodnotiť osobu, ktorej odbornosť a dlhoročné praktické skúsenosti v danej oblasti, sú predpokladom pre zhodnotenie profesnej úrovne hokejového klubu. Uvedené však samo o sebe nevytvára imunitu voči akýmkoľvek výrokom žalobcu na adresu žalovaného. Žalobca v otvorenom liste zo dňa 23. 01. 2018, ako aj vo svojom prednese podrobne informoval žalovaného aj súd o skutočnostiach, ktoré mali nasvedčovať tomu, že tento kritický záver vyslovený na adresu žalovaného má vecný základ, a že nesúhlasí s pohľadávkou na náhradu škody. Na pojednávaní vyplynulo, že žalovaný obsah predmetného otvoreného listu poznal a bol s ním oboznámený ešte pred jeho založením do súdneho spisu, a preto nie je zrejme na základe čoho bol presvedčený, že žalobca tento nárok a súčasný zánik jeho pohľadávky 5 rokov nenamietal. V článku sa žalobca obmedzil len na všeobecnejšie informovanie čitateľov o ním vnímaných nedostatkoch v hokejovom klube žalovaného. Výpoveď svedka Č. potvrdila, že tento hodnotiaci záver vyplynul z materiálnych, personálnych a organizačných nedostatkov v klube u žalovaného, čo svedok rovnako ako žalobca mal možnosť porovnať z jeho pôsobenia v iných kluboch. Svedok sa absolútne stotožnil s kritikou vyslovenou žalobcom. Žalovaný ani v tejto súvislosti sa ani len nesnažil vyvrátiť tvrdenia o nedostatočných personálnych, materiálnych a organizačných problémoch klubu v danom čase, a ktoré žalobcu viedli k vysloveniu kritiky. V článku publikovanom dňa 12. 01. 2018 samotný spoločník žalovaného naznačil, že sa snažia stabilizovať káder aj rozpočet a odstraňovať nedostatky. Nevyhnutné je tiež zohľadniť postavenie žalovaného, voči ktorému bola táto kritika namierená, keďže medze kritiky sú širšie u právnickej osoby vstupujúcej do verejného a mediálneho priestoru. Žalovaný je právnická osoba podnikateľ pôsobiaci v oblasti športu, ktorého hokejový klub je na športovej scéne známy, a ktorý aj v dôsledku účasti v najvyšších hokejových súťažiach púta verejný a mediálny záujem, a je preto povinný strpieť vyššiu mieru kritiky ako právnické osoby bežne sa neobjavujúce na verejnej scéne. Kritika hokejových klubov a ich výsledkov je na športovej scéne celkom bežný jav, ktorý sleduje legitímny záujem, a to zlepšenie podmienok pre výkon športovej činnosti a dosahovanie lepších výsledkov. Opäť je potrebné pripomenúť, že žalobca v čase poskytnutia a publikovania rozhovoru nebol viazaný zmluvnou povinnosťou mlčanlivosti. Ani formulácia a použité výrazové prostriedky pri vyslovení tohto subjektívneho názoru, ktoré nepredstavujú hanlivé či neslušné pojmy, neumožňujú vysloviť súdu záver o vybočení tejto kritiky z akceptovateľných medzí. Je zrejme, že kritika žalobcu je odrazom jeho negatívnych skúseností z jeho pôsobenia v klube v období bezprostredne predchádzajúcom publikovaniu článku, ktoré rovnako negatívne vnímal aj svedok Č.. Aj napriek tomu, že sa negatívne dotkla povesti žalovaného a bola vyslovená v rozhovore pre športový denník s celoslovenskou pôsobnosťou, súd je v kontexte uvedeného toho názoru, že nepresiahla rámec kritiky prípustnej. Potrebné je prihliadnuť aj na to, že žalobca v čase poskytovania rozhovoru nevykonával činnosť športového odborníka pre žiadny iný hokejový klub a aj v samotnom článku deklaroval, že už nemá ďalej záujem pôsobiť v oblasti športu, čo žalovaný nespороval. Súd preto nezahliadol ako motív žalobcovej kritiky neznižovať si hospodárskych prospech v podobe menej výhodných podmienok pre jeho ďalšie angažmán v ľadovom hokeji, ako sa neúspešne snažil súd presvedčiť žalovaný. Za jeho kritikou tak nemožno vidieť záujem zasiahnuť do konkurenčných vzťahov medzi hokejovými klubmi, ale v cieľi mala zrejme viesť k pozitívnym zmenám a zlepšeniu vytykánych nedostatkov u žalovaného, čo sa zrejme vzhľadom na argumentáciu žalovaného po určitej dobe podarilo. Na ťarchu žalobcu nemožno ani pripísať, že autor článku tento hodnotiaci záver poňal do jeho nadpisu, za čo nesie prípadnú zodpovednosť vydavateľ, nie žalobca. Súd v rámci hodnotenia vykonaného dokazovania neprihliadal ani na svedkom Č. vyslovený subjektívny názor, že napadnutý článok nemohol poškodiť žalovaného ani na jeden mesiac, nakoľko uvedené predstavuje právnu otázku, ktorej zodpovedanie po vykonanom dokazovaní prináleží súdu, nie svedkovi. Nakoľko súd klasifikoval konanie žalovaného ako oprávnený a v demokratickej spoločnosti prípustný výkon slobody prejavu, nemožno uvažovať ani o zodpovednosti žalobcu odvodenéj od ust. § 415 OZ upravujúceho všeobecnú prevenčnú povinnosť.

75. Zhrnúc uvedené súd dospel k záveru, že realizácia zákonom chránenej slobody prejavu u žalobcu sa nedostala do kolízie s chráneným právom žalovaného na dobrú povesť nad zákonom povolený rozsah. Žalobca v konaní preukázal pravdivosť dvoch skutkových tvrdení a vecný základ aj keď negatívneho a kritického hodnotiaceho úsudku, ktorý vyslovil vo vzťahu k profesionalite žalovaného pri organizovaní športovej činnosti a vytváraní materiálno-technických predpokladov pre jej kvalitný výkon. Zásah do práva na dobrú povesť tak nemožno hodnotiť ako neoprávnený, čím neexistuje žalobcom tvrdený právny základ pre založenie zodpovednosti za ním tvrdenú škodu. Odhliadnuc od uvedeného súd je toho názoru, že žalovaný v konaní dôveryhodným spôsobom nepreukázal ani existenciu tvrdenej škody, ktorá mala spočívať v odrieknutej finančnej podpore žalovaného v sume 7.000 eur, t. j. existenciu ušlého zisku v príčinnej súvislosti so zásahom, ktorý žalovaný subjektívne vnímal ako neoprávnený. Žalovaného v záujme úspechu vzájomnej žaloby v konaní zaťažovala povinnosť preukázať vznik škody v jeho majetkovej sfére a jej priamu a bezprostrednú príčinnú súvislosť s tvrdeným protiprávnym konaním. Nakoľko po výzve súdu žalovaný uviedol, že žalovaná suma predstavuje výlučne škodu majetkovú, súd sa vôbec nezaoberal nemateriálnou ujmu, ktorú mal žalobca svojimi tvrdeniami spôsobiť. Za účelom preukázania škody súdu až dodatočne k druhému meritórnemu vyjadreniu vo veci predložil čestné vyhlásenia konateľov dvoch spoločností VÚMZ SK, s.r.o. a NZES energy, s.r.o., ktorí prehlásili, že so žalovaným v priebehu mesiacov august a september rokovali o finančnej podpore hokejového klubu žalobcu, avšak v dôsledku napadnutého článku od tohto záujmu upustili. Žalobca v konaní spochybňoval dôveryhodnosť týchto čestných prehlásení, v nadväznosti na čo žalovaný navrhol aj vykonanie výsluchu predmetných svedkov. Nakoniec vzhľadom na zhodne tvrdenú časovú zaneprázdnenosť oboch svedkov upustil od tohto dôkazného prostriedku. Žalobca poukazoval na to, že jeden z konateľov, Ing. Krajčír, je v kamarátskom vzťahu s konateľom žalovaného, čo žalovaný nespochybnil a vyslovil tiež pochybnosť, že by nitrianska firma mala záujem finančne podporiť hokejový klub žalovaného, ako konkurenta a rivala hokejového klubu Nitra. Uvedené podľa názoru súdu opodstatnene spochybňuje skutočný záujem týchto dvoch predmetných firiem finančne podporiť žalovaného vyjadrený v obsahovo identických a dodatočne predložených čestných prehláseniach. Súdu nebolo poskytnuté žiadne vysvetlenie na margo toho, prečo poskytnutie finančnej podpory ani jednej zo spoločností bezprostredne nenadväzovalo na rokovania, ku ktorým malo dôjsť a rovnako ani obsah a podmienky týchto dohôd. Súd tiež poukazuje na to, že žalovaný obsahu publikovaného článku pripisoval viaceré vážne následky, pričom aj napriek tomu, že nárok si v rámci vlastnej dispozície uplatnil len za tvrdenú majetkovú škodu, ani jeden z týchto následkov nebol žiadnym spôsobom preukázaný a ostal len v rovine nepodložených tvrdení. Navyiac prehliadnuť nemožno ani to, že žalovaný týmito následkami dôvodil už vo výzve adresovanej žalobcovi zo dňa 11. 10. 2017, t. j. len necelé tri týždne po publikovaní rozhovoru, čo sa vzhľadom na vážnosť a rozsiahlosť tvrdených následkov javí za tak krátky časový úsek rovnako ako nedôveryhodné a účelové (napr. aj vo vzťahu k sťaženiu pozície pri dojednávaní hráčskych zmlúv, poklesu návštevnosti na zápasoch hokejového klubu). Žalovaný tak bez vážnejších pochybností nepreukázal existenciu majetkovej ujmy v priamej kauzálnej súvislosti s publikovanými informáciami.

76. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalobcom na poslednom pojednávaní, a to výsluchom svedkov G.. F. Y. G.. O., po tom ako sa oboznámil s tým, že žalovaný upúšťa od ním navrhovaného výsluchu týchto svedkov. Dôvodom nebolo uplatnenie sudcovskej koncentrácie, ktorej sa domáhala protistrana, a ktoré vzhľadom na okolnosti prípadu by bolo voči žalobcovi neprimerane prísne (žalobca pri spornosti obsahu čestných vyhlásení vychádzal z toho, že žalovaný už v duplike navrhoval výsluch týchto svedkov a od tohto upustil až po na pojednávaní, na ktorom malo k predmetným výsluchom dôjsť). Súd vykonanie tohto dokazovania považoval za nadbytočné jednak vzhľadom k prijatému záveru o neexistencii právneho základu pre založenie zodpovednosti žalobcu za údajnú škodu v majetkovej sfére žalovaného a tiež z dôvodu, že dôkazné bremeno v tomto smere zaťažovalo žalovaného, ktorý na rozdiel od súdu považoval za dostatočné predloženie čestných vyhlásení.

77. Nakoľko v konaní nebola preukázania existencia splatnej pohľadávky žalovaného na náhradu škody vo výške 7.000 eur, súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie zmluvnej odmeny vo výške 6.000 eur, ktorý nemohol zaniknúť v dôsledku jednostranného započítania s neexistujúcou pohľadávkou a vzájomnú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

78. Pokiaľ sa týka uplatneného príslušenstva pohľadávky v podobe úrokov z omeškania, súd žalobcovi v súlade s § 365, § 369 OBZ v spojení s § 1 ods. 2 nar. vl. č. 21/2013 Z.z. priznal nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.000 eur od 23. 09. 2017 do zaplatenia a vo výške 9 %

ročne zo sumy 3.000 eur od 13. 10. 2017 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti úrok z omeškania zamietol. Okamih omeškania súd určil dňom nasledujúcim po splatnosti žalobcom vystavených faktúr. Je zrejmé, že žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške podľa § 1 ods. 2 nar. vl. č. 21/2013 Z.z., t. j. vo výške o 9 percentuálnych bodov vyššej ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania. Touto sadzbou je v zmysle § 17 ods. 1 zák. č. 659/2007 Z.z. sadzba zverejnená ECB pre hlavné refinančné obchody (alebo tzv. hlavné refinančné operácie). Základná úroková sadzba, t. j. sadzba pre hlavné refinančné operácie bola od 16. 03. 2016 do 26. 07. 2022 0,0 % a od nej sa odvíjajúci úrok z omeškania po zvýšení o 9 percentuálnych bodov tak predstavoval 9 %, nie 9,25 %. Žalobca zrejme pri výpočte úroku z omeškania použil sadzbu 0,25 % platnú pre jednodňové refinančné operácie, ktorá je z pohľadu ust. § 17 ods. 1 zák. č. 659/2007 Z.z. v spojení s § 369 OBZ irelevantná.

79. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

80. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

81. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

82. O nároku na náhradu trov konania (výroky IV. a V. rozsudku) súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania boli dva samostatné nároky, a to nárok žalobcu uplatnený žalobou a nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou. Uvedené súd zohľadnil pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania dvoma samostatnými výrokmi, keď plne úspešnému žalobcovi tak v konaní o žalobe ako aj v konaní o vzájomnej žalobe priznal voči neúspešnému žalobcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Neúspech žalobcu len v nepatrnej časti uplatneného nekapitalizovaného úroku z omeškania súd nevyhodnotil za dôvod pre aplikáciu ust. § 255 ods. 2 CSP pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I. (§ 355, § 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 358, § 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.